

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Simon Ivan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dragan Alexandru împotriva lui Simon Ivan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Simon Ivan și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015,

c o n s t a t ă

La 15 august 2014, Dragan Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Simon Ivan cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în vara anului 2008, împreună cu tatăl său Dragan Ion, avînd o afacere de familie și dorind să procure un automobil s-au adresat către Simon Ivan pentru ca ultimul să le aducă unul de peste hotare.

Susține că, în vara aceluiași an, Simon Ivan a cumpărat din străinătate și a transportat către Republica Moldova automobilul de model Volkswagen Multiva, Cid UT WV2ZZZ7HZ6H122229, nr. motorului N001928, anul fabricației 2006, care a fost înmatriculat pe numele lui Dragan Alexandru. Prețul bunului a fost stabilit de 15000 euro, fapt care se demonstrează prin recipisa semnată de către Simon Ivan, suma fiind achitată integral de către reclamant la momentul transmiterii bunului.

Ulterior, în vara anului 2010, Dragan Alexandru aflîndu-se cu automobilul Volkswagen, în regiunea Odessa, Ucraina, a fost reținut de către organele de poliție, care în urma verificării vehiculului au depistat că numărul caroseriei este fals.

Declară reclamantul că pentru a-i fi permis să iasă cu automobilul din țară a achitat 3000 euro. Faptul reținerii automobilului în Ucraina precum și faptul transmiterii sumei de 3000 euro se confirmă prin recipisa eliberată de către Simon Ivan.

Susține reclamantul că întorcându-se în Republica Moldova împreună cu tatăl său au mers la pîrît, solicitînd restituirea sumei achitate la procurarea automobilului și suma achitată în Ucraina, pe motiv că automobilul avea vicii ascunse, însă pîrîtul i-a rugat să mai aștepte cîteva luni.

Invocă Dragan Alexandru că după cîteva luni de așteptare în care Simon Ivan evita întîlnirile și apelurile telefonice, abia în ianuarie 2011 pîrîtul l-a informat că nu are banii necesari, însă i-a propus să vîndă automobilul Wolksvagen, iar ulterior să-i restituie banii, propunere care a fost acceptată de reclamant.

Menționează reclamantul Dragan Alexandru că la 29 ianuarie 2011, i-a transmis automobilul Wolksvagen lui Simon Ivan, la rugămintea acestuia întocmind un contract de vînzare-cumpărare și indicînd un preț simbolic de 30 000 lei.

Afirmă că la 05 februarie 2011, la solicitarea lui Dragan Alexandru, Simon Ivan a eliberat o recipisă prin care se confirmă existența și mărimea datoriei, totodată tranzacția și relațiile contractuale dintre părțile menționate fiind demonstrate prin adeverința vamală seria DTCA nr. 0003788 din 11 iulie 2012.

Indică reclamantul că după această înțelegere Simon Ivan a întrerupt orice legătură, nu răspundea la apeluri, fapt ce dovedește că pîrîtul nu dorea să întoarcă datoria formată.

Invocă reclamantul Dragan Alexandru că la 24 august 2012 a înaintat o somație către pîrît prin care a solicitat executarea obligațiilor, însă nu a primit răspuns.

Cere Dragan Alexandru încasarea din contul lui Simon Ivan sumei de 18 000 euro, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015, a fost admisă parțial acțiunea și încasată din contul lui Simon Ivan în beneficiul lui Dragan Alexandru suma de 15 000 euro în lei conform cursului oficial al BNM la data executării cu titlu de prejudiciu cauzat și 8883 lei cu titlu de taxă de stat. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Simon Ivan și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel prin prisma circumstanțelor de fapt, normelor de drept aplicabile și probelor administrate, au conchis că este întemeiată cerința intimatului-reclamant privind încasarea sumei de 15 000 euro, totodată considerînd pretenția privind încasarea sumei de 3000 euro lipsită de suport juridic, mențiunea efectuată în recipisă cu privire la această sumă nefiind executată de către Simon Ivan, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 890 din 15 mai 2014.

La 16 iunie 2016, Simon Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 mai 2015 cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Simon Ivan a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărîrilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că instanțele ierarhic inferioare nu au apreciat aspectele determinante la soluționarea cauzei și anume că în recipisă nu este identificată persoana în folosul căreia trebuie executată obligația de realizare a automobilului, nu

este indicată obligația de restituire a sumei, dar este indicată obligația de realizare a automobilul T5, nu este determinat care este obiectul material al obligației asumate, acest bun nu poate fi automobilul pe care recurentul l-a procurat de la Dragan Alexandru, întrucât dînsul deja este proprietar al acestui mobil, contractul fiind încheiat cu cîteva zile înainte de întocmirea recipisei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 22 februarie 2016, însă lipsesc date cînd a fost recepționată de către acesta.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Simon Ivan se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 26 august 2016, în adresa intimatului Dragan Alexandru a fost expediată copia recursului declarat de către Simon Ivan cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 27 septembrie 2016 Dragan Alexandru a depus referință solicitînd respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Simon Ivan este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Simon Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Simon Ivan precum că înscrisul (recipisa din 05 februarie 2011) nu poate servi drept temei pentru încasarea sumei de 15 000 euro, deoarece din textul acestuia nu rezultă care este persoana în folosul căreia trebuie executată obligația, nu rezultă obligația de restituire a sumei de 15 000 euro, ci doar sarcina de realizare a automobilului T 5, care nu poate fi autovehiculul cumpărat de la intimat, întrucât acest autovehicul deja se afla în proprietatea sa.

Acest argument este declarativ, deoarece din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii, rezultă clar care sunt părțile între care a fost întocmită recipisa, care este obiectul supus realizării și suma datorată. Însuși faptul că originalul recipisei menționate se păstra la Dragan Alexandru, denotă cert că dînsul și este persoana în folosul căreia trebuie executată obligația.

Mai mult ca atît, din raportul de expertiză nr. 890 din 15 mai 2014 s-a constatat că întregul manuscris al recipisei, cu excepția conținutului în privința sumei de 3000 euro, este executat de către Simon Ivan.

Cît privește contractul de vânzare-cumpărare expus în formă scrisă simplă din 29 ianuarie 2011 a automobilului Volkswagen Multiva, Cid UT WV2ZZZ7HZ6H122229, nr. motorului N001928, anul fabricației 2006, prețul contractului constituind 30 000 lei, s-a stabilit că această sumă este simbolică, iar ulterior la doar cîteva zile a fost întocmită recipisa din 05 februarie 2011 între aceleași părți prin care cumpărătorul Simon Ivan s-a obligat să realizeze autoturismul și să-i restituie lui Dragan Alexandru suma de 15 000 euro, care constituie prețul real al bunului mobil.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele

recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Simon Ivan ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Simon Ivan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic